

pajiști

Ursu Marian Florentin

uite,
dacă tot ne-am întâlnit
pe pajiștea asta tăcută
îți propun un joc
tu să fii nor de ploaie nebună
eu, umbră de apă curgând
să mă evapor în tine
noaptea
să nu mai fiu

uite, dacă tot ne-am întâlnit
pe pajiștea aceasta albastră
îți propun un joc
eu să mă întind pe spate
ca o câmpie de păpădii
și tu să-mi suflă în pene din înalturi
cu toată dragostea ta
cu toată ființa ta
să mă spulberi în vânt
să nu mai ating vreodată cu
umbra pământul
să rămân înfipt în buzele tale
în trupul tău
în pupilele tale
să nu mă mai cunosc

uite,
dacă tot ne-am întâlnit pe jumătatea
aceasta de pământ
îți propun
să ne jucăm de-a ascunselea
eu să te leg la ochi cu un petec de pajiște
înnoptată
să te învârt pe o pasăre călătoare
și tu să mă cauți într-o iubire
să mă strigi împrejur
până nu te mai vezi